

[Munch-Petersen.]

for store lige i Øjeblikket, har vi ment det rigtigst at erstatte det tidligere forelagte Lovforslag med en Lov, som kun angaar de højere Tjenestemænd.

Det andet Lovforslag, som jeg hermed skal forelægge, er *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for Søfolkernes Arbejdsforhold*. Det har været forelagt tre Gange her i Tinget og er endnu ikke sat til Forhandling. Det har ogsaa været forelagt uden for Tinget, hvor det har faaet en mere velvillig Modtagelse end i dette høje Ting. Det har bl. a. været forelagt paa et fælles Medlemsmøde for Søfyrbødere og Matroser her i København den 3. Oktober i Fjor, hvor der var 1 200 Medlemmer til Stede, og hvor man enstemmigt krævede dette Lovforslag gennemført. Det er altsaa Krav, der vinder Genklang ude blandt Matroserne og Fyrbøderne, ude blandt Søfolkene, medens man herinde stadig vægrer sig ved at sætte Spørgsmaalet til Behandling.

Nødvendigheden af Foranstaltninger til Værn for Søfolks Arbejdsforhold understreges i disse Dage yderligere ved den Meddelelse, der er kommet frem om, at der er sluttet en Overenskomst mellem Storbritannien, de skandinaviske Lande og Holland angaaende den Fremgangsmaade, som man skal følge for at faa gennemført en Rationalisering af de internationale Handelsflaader med Understøttelse af Landenes Regeringer.

I Forvejen er der allerede gennemført en temmelig kraftig Rationalisering, og, som enhver kapitalistisk Rationalisering, paa Arbejdernes Bekostning. I Øjeblikket har Søfyrbøderne en normal Arbejdsuge paa 61 Timer, det vil sige 25 pCt. mere end en almindelig normal Arbejdstid paa 8 Timer daglig, og hertil kommer saa Overarbejde. Naar man regner med det almindelige Antal Arbejdstimer pr. Uge, er Timefortjenesten ca. 67 Øre. Ifølge Statistisk Aarvog for 1933 er Timefortjenesten i København for andre Arbejdere 173 Øre for faglærte Arbejdere, 140 Øre for ufaglærte Arbejdere og 89 Øre for kvindelige Arbejdere. Men for Søfyrbødere er den altsaa helt nede paa 67 Øre. Og tager man Redernes egen Statistik, som de offentliggjorde paa Grundlag af Kursberegninger pr. 14. November 1933, vil man se følgende Sammenligning mellem Fyrbødernes Lønninger i forskellige Lande: Holland 244 Kr. pr. Maaned, England 193 Kr., Tyskland 188 Kr., Italien 177 Kr., Frankrig 175 Kr., Norge 168 Kr., Sverige 167 Kr., og saa følger endelig Danmark

med 162 Kr. Lavere end Danmark er kun Lønninger i græske og finske Baade.

Dertil kommer de usunde Arbejdsforhold om Bord, f. Eks. den stadige Skilten mellem Varmen i Maskinrummene og Kulden paa Dækket, den daarlige Kost, de daarlige Opholds- og Soverum; som er fælles baade for dem, der skal sove, og dem, der er oppe, hvor f. Eks. Natholdet skal sove samtidig med, at man spiser der om Dagen, alt sammen Forhold, som gør, at Arbejdet om Bord er uhyre usundt, og at Søfolkernes Helbred hurtigt bliver undergravet.

Hvis man ser paa Redernes egne Skibsfartsefterretninger, er det betegnende, at se en Tabel over 15 Rederier, som i Løbet af et Aar har indsejlet for i alt ca. 103 Mill. Kr.; af disse 103 Mill. Kr. har man til Hyre for Søfolkene kun haft en Udgift paa henvend 15 Mill. Kr. eller ca. 14,4 pCt. af den indsejlede Bruttofragt, medens Overskuddet har udgjort 16,79 pCt. Alene denne Tabel, som Rederne selv har offentliggjort, viser, at der udmærket godt kunde ske store Forbedringer hos Søfolkene inden for de Rammer, som Rederne selv angiver i deres Tabel.

Ved Lovforslagets § 1 forbydes det af Profitensyn at formindske Besætningen paa et Skib; det er noget, der stadig sker i Henhold til de Bemandingsregler, daværende Søfartsminister Stauning rent administrativt har gennemført, og som den nuværende Søfartsminister Hr. Hauge stadig nægter at ville forbedre.

§ 2 bestemmer, at alle Skibsbesætninger, som er formindsket siden 1926, uopholdelig, det vil sige senest i Løbet af 3 Maaneder, atter skal udvides til deres gamle Omfang.

§ 3 bestemmer, at Arbejdstiden ikke maa overskride 8 Timer paa Dæk og 6 Timer i Maskinen. Mandskabet — undtagen Betjenings- og Forplejningspersonalet — og Officererne skal paa Dæk arbejde i 3 Vagter; i Maskinen i 4 Vagter. I Troperne skal Arbejdstiden for alle højst være 6 Timer. I Havn maa Arbejdstiden ikke overskride 7 Timer.

§ 4 bestemmer, at enhver Flagskiftning, som en Reder foretager for at undgaa Socialbidrag, for at øge sine Profitmuligheder, nedskære Hyren eller forringe Besætningens Arbejdsbetingelser, er forbudt.

§ 5 angaar Forhyringen og Mønstringen og bestemmer, at Udgifterne ved Forhyring og Mønstring betaales af Staten. Kontorerne ledes af Udvalg, som vælges af de arbejdsløse selv. Forhyringen foregaar efter Tur efter Arbejdsløshedsperiodens Længde. Re-